

IZVOD IZ ZAPISNIKA

S 21. sjednice Zajedničke komisije za tumačenje odredaba i praćenje primjene Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike

Tumačenja odredbi Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike

Sjednica održana 2. prosinca 2019. godine.

Čl. 18. st. 2.

Dana 5. siječnja 2020. godine navršavam 65 godina života i preko 47 godina mirovinskog staža, od toga preko 25 godina radnog staža neprekidno u državnoj službi.

Pod pretpostavkom da s čelnikom tijela ne postignem dogovor o radu duljem od navršenih 65 godina života, sukladno članku 137. Zakona o državnim službenicima, jer isti nikome to ne odobrava, imam li pravo iskoristiti cijeli godišnji odmor za 2020. godinu, kako je to propisano člankom 18. stavkom 2. Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike ili imam pravo iskoristiti samo dva dana godišnjeg odmora (2. i 3. siječnja 2020. godine)?

Ukoliko imam pravo iskoristiti samo dva dana godišnjeg odmora, imam li pravo na cijeli regres za godišnji odmor, a ako imam, kada mi ga je poslodavac dužan isplatiti?

U vezi navedenog upita Komisija daje sljedeće tumačenje:

Tumačenje br. 1/18.

Službenik i namještenik kojemu radni odnos prestaje zbog odlaska u mirovinu po sili zakona, ima pravo na godišnji odmor iz članka 13. Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike za kalendarsku godinu u kojoj odlazi u mirovinu. Ukoliko službeniku i namješteniku temeljem posebnog propisa radni odnos prestaje tako da nije u mogućnosti iskoristiti cijeli godišnji odmor za tu kalendarsku godinu, službenik za neiskorišteni dio godišnjeg odmora ima pravo na naknadu plaće za neiskorišteni godišnji odmor, sukladno općim propisima o radu.

Regres za korištenje godišnjeg odmora isplaćuje se u cijelosti jednokratno, neovisno o tome da li će službenik i namještenik iskoristiti cijeli godišnji odmor ili njegov dio.

Pravo na isplatu regresa iz čl. 50. Kolektivnog ugovora vezuje se uz ostvarivanje prava na godišnji odmor i njegovo korištenje, pa je poslodavac dužan isplatiti regres najkasnije prije početka korištenja godišnjeg odmora za godinu za koju se isplaćuje regres.

Čl. 49. st. 2. i čl. 50. st. 4., u vezi s čl. 109.

Člankom 49. stavkom 2. i člankom 50. stavkom 4. Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike („Narodne novine“, br. 112/17, 12/18 i 2/19 - Dodatak I. - dalje u tekstu: Kolektivni ugovor) regulirani su iznos dnevnice za službena putovanja u tuzemstvu te dnevnice za rad na terenu u tuzemstvu koji se isplaćuju državnim službenicima i namještenicima, i to u iznosu najmanje 170,00 kuna.

Člankom 109. Kolektivnog ugovora, osigurana je primjena materijalnih prava koja su povoljnije ugovorena za službenike i namještenike u javnim službama i na državne službenike i namještenike.

Međutim, člankom 63. Temelnog kolektivnog ugovora za službenike i namještenike („Narodne novine“, br. 128/17 i 47/18), utvrđen je iznos dnevnice za službena putovanja u zemlji u iznosu 170,00 kuna po danu, a ukoliko dode do promjene poreznih propisa kojima se neoporezivi iznos dnevnice povećava, od dana primjene toga propisa toliko se povećava iznos dnevnice.

Prema članku 1. Pravilnika o izmjenama i dopunama Pravilnika o porezu na dohodak („Narodne novine“, br. 80/19 - dalje u tekstu: Pravilnik) koji je stupio na snagu 1. rujna 2019. godine, iznos neoporezive dnevnice za službena putovanja u tuzemstvu koja traju više od 12 sati dnevno i dnevnice za rad na terenu u tuzemstvu iznosi 200,00 kuna, dok iznos neoporezive dnevnice za službena putovanja u tuzemstvu koja traju više od 8 sati, a manje od

12 sati dnevno iznosi 100,00 kuna.

Slijedom navedenog, molimo tumačenje članka 49. stavka 2. i članka 50. stavkom 4. Kolektivnog ugovora, odnosno da li je poslodavac u obvezi isplaćivati državnim službenicima i namještenicima iznose predmetnih dnevnica u povećanom iznosu od 200,00 kuna, sukladno članku 109. Kolektivnog ugovora?

U vezi navedenog upita Komisija daje sljedeća tumačenja:

Tumačenje br. 2/49.

Sukladno članku 109. Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike, u vezi s člankom 63. Temelnog kolektivnog ugovora za javne službe, kojim je iznos dnevnice ugovoren u visini neoporezivog iznosa, od dana stupanja na snagu Pravilnika o izmjenama i dopunama Pravilnika o porezu na dohodak (1. rujna 2019. godine) državni službenici i namještenici ostvaruju pravo na dnevnice u visini neoporezivog iznosa dnevnice od 200,00 kuna.

Dodatkom II. Kolektivnom ugovoru za državne službenike i namještenike, koji je stupio na snagu 29. studenog 2019. godine, ugovoreno je pravo na dnevnice u visini od 200,00 kuna.

Tumačenje br. 6/50.

Iznos terenskog dodatka ugovoren je Kolektivnim ugovorom za državne službenike i namještenike u iznosu od najmanje 170,00 kuna, na koji su službenici i namještenici imali pravo do 29. studenog 2019. godine, od kada je to pravo regulirano Dodatkom II. Kolektivnom ugovoru za državne službenike i namještenike u iznosu od 200,00 kuna. Temeljnim kolektivnim ugovorom za javne službe pravo na terenski dodatak nije uređeno na povoljniji način, nego li za državne službenike i namještenike, te se stoga ne primjenjuje članak 109. Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike.

Čl. 47.

Dana 22. studenog 2019. godinu, u 6.25 sati ujutro, državna službenica je smrtno stradala u prometnoj nesreći na redovitom putu od kuće do posla. Ista je bila raspoređena na radnom mjestu samostalnog upravnog referenta za hrvatske branitelje u Uredu državne uprave u Bjelovarsko-bilogorskoj županiji, Ispostavi Daruvar. Adresa njezinog prebivališta bila je Virovitica, Matije Gupca 96, dok je njezina adresa rada bila Daruvar, Trg kralja Tomislava 14. Prometna nesreća se dogodila na prometnoj cesti između Dapčevačkih Brđana i Grubišnog polja, što je redoviti put od kuće do posla.

Člankom 66. stavkom 1. točkom 3. Zakona o obveznom zdravstvenom osiguranju propisano je da se ozljedom na radu smatra ozljeda nastala na način iz točke 1. toga članka koju osigurana osoba zadobije na redovitom putu od stana do mjesta rada i obratno te na putu poduzetom radi stupanja na posao koji joj je osiguran, odnosno na posao na osnovi kojeg je osigurana u obveznom zdravstvenom osiguranju.

Stoga molimo tumačenje da li se smrt prilikom dolaska na posao i povratka s posla smatra gubitkom života službenika i namještenika u obavljanju službe, odnosno rada, sukladno članku 47. Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike?

U vezi navedenog upita Komisija daje sljedeće tumačenje:

Tumačenje br. 1/47.

Smrt službenika i namještenika do koje je došlo uslijed nesretnog slučaja (prometne nesreće) prilikom redovitog dolaska na posao ili povratka s posla smatra se gubitkom života službenika i namještenika u obavljanju službe, odnosno rada.

Čl. 53.

Mjesto prebivališta mi je u Zagrebu, na adresi Avenije Marina Držića 83a, dok radim u Samoboru na adresi Trg kralja Tomislava 5. Udaljenost od mjesta prebivališta do mjesta rada iznosi 25,39 km. Na navedenoj relaciji organiziran je javni prijevoz.

Međutim, poslodavac mi priznaje pravo na naknadu troškova prijevoza u visini cijene mjesečne karte međumjesnog prijevoza na relaciji Zagreb-Samobor.

Smatram da imam pravo i na naknadu troškova prijevoza dolaska na posao i odlaska s posla, sukladno članku 53. stavku 1. Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike, budući da u tom Kolektivnom ugovoru nema odredbe koja bi određivala da u mjestu stanovanja ili u mjestu rada udaljenost od stanice javnog prijevoza do adrese rada mora biti najmanje 2 km.

Dakle, smatram da mi je poslodavac dužan nadoknaditi i trošak mjesnog prijevoza u mjestu stanovanja.

Imam li pravo na naknadu troškova prijevoza dolaska na posao i odlaska s posla u visini cijene mjesečne karte međumjesnog prijevoza (Zagreb-Samobor) i u visini cijene mjesečne karte mjesnog prijevoza u mjestu stanovanja (Zagreb), s obzirom da je udaljenost od adrese prebivališta do mjesta rada 25,39 km?

Adresa prebivališta je na adresi Avenija Marina Držića 83a, Zagreb. Na toj adresi je stambena zgrada u Folnegovićevom naselju koja se nalazi 50 metara od tramvajske stanice.

PRVA VARIJANTA

Ako idem pješice od adrese prebivališta Avenija Marina Držića 83, do Autobusnog kolodvora koji je na adresi Avenija Marina Držića 4, tada trebam pješice krenuti oko 5.55 sati da bi za otprilike 18-19 minuta došao do autobusa Samoborček koji polazi sa polaznog stajališta na Autobusnom kolodvoru u 6,15 minuta (prema voznom redu Samoborčeka koji vrijedi od 9. rujna 2019.godine). Udaljenost koju pritom trebam prijeći iznosi po rješenju središnjeg ureda Ministarstva financija cca 1,7 kilometara pješačke rute. Za vrijeme jeseni i zime u uvjetima kiše, snijega, magle i poledice, vrijeme koje je potrebno da dođem pješice do autobusnog kolodvora može biti dulje za oko 5 minuta.

DRUGA VARIJANTA

Ako idem tramvajem od mojeg mjesta stanovanja do Autobusnog kolodvora, tada trebam koristiti liniju broj 6 (Sopot-Črnomerec ili liniju broj 7 (Sopot-Dubec). Tramvaji približno dolaze na tramvajsku stanicu „Folnegovićevo naselje“ oko 6.03 sati i treba im otprilike oko 5 minuta (ako su prometni ili vremenski uvjeti otežani, onda i više minuta) da dođu do Autobusnog kolodvora, zbog čega moram još pješačiti do polaznog stajališta Samoborček otprilike još dvije minute, tako da dolazim do istog oko 6.10 ili najkasnije do 6.13 sati.

Dakle, riječ je o trima tramvajskim stanicama ZET-a, kojima se za 5 minuta ili više prelazi udaljenost otprilike 1,5 kilometara tramvajske pruge. Taj dio puta je za poslodavca sporan jer on iznosi manje od 2 kilometra i zbog toga mi ne želi isplatiti trošak mjesečne karte.

Drugi dio puta nije sporan jer udaljenost puta od Autobusnog kolodvora Zagreb do autobusnog kolodvora Samobor te od autobusnog kolodvora Samobor do radnog mjesta u Ispostavi Porezne uprave, Trg kralja Tomislava 5, iznosi više od 22 kilometra.

Slijedom navedenog, poslodavac u svojem rješenju navodi da je prvi dio puta od mjesta stanovanja-prebivališta (Avenije Marina Držića 83a) do Autobusnog kolodvora Zagreb sporan jer je udaljenost manja od 2 kilometra (po njegovom mišljenju oko 1,7 kilometra pješačkog puta), a zbog čega mi ne želi platiti trošak mjesečne karte ZET-a, tj. trošak mjesnog prijevoza koji je u ovom slučaju organiziran od strane ZET-a, a koji prelazi u mom slučaju udaljenost od približno 1,50 kilometra od mjesta prebivališta do Autobusnog kolodvora Zagreb.

U vezi navedenog upita Komisija daje sljedeće tumačenje:

Tumačenje br. 30/53.

Zaposlenik koji ostvaruje pravo na međumjesni prijevoz, ostvaruje i pravo na mjesni prijevoz ukoliko je udaljenost od mjesta prebivališta odnosno boravišta do stanice međumjesnog prijevoza najmanje dva kilometra.

Obzirom da se utvrđuje duljina dijela puta službenika i namještenika od adrese stanovanja do adrese rada i obratno, za utvrđivanje udaljenosti ne koristi se pješačka ruta, nego se sukladno članku 53. stavku 14. Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike koristi najkraća automobilska ruta sa suvremenim kolničkim zastorom.

Čl. 53.

S obzirom na odredbe članka 53. stavaka 1. i 8. Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike, molimo tumačenje ostvaruje li pravo na naknadu troškova mjesnog prijevoza službenik koji u konkretnom slučaju koristi međumjesni prijevoz, ima godišnju kartu Hrvatskih željeznica, a od stanice međumjesnog prijevoza do adrese stanovanja i adrese rada ima manje od 2 km?

U vezi navedenog upita Komisija upućuje na Tumačenje broj 30/53 od 2. prosinca 2019. godine.

Čl. 53.

Obzirom na tumačenje Zajedničke komisije br. 11/53 od 21. ožujka 2018., na koji način će službenik i namještenik zatražiti nadoknadu troškova cestarine za autoceste na kojima ENC ne glasi na ime i prezime zaposlenika, kao što je to slučaj na autocesti Zagreb - Macelj?

U vezi navedenog upita Komisija daje sljedeće tumačenje:

Tumačenje br. 31/53.

Ako autocesta ne pruža kupcima ENC uređaja mogućnost registracije istog na ime fizičke osobe, tada službenik ili namještenik mora vlasništvo ENC uređaja dokazati na drugi način, primjerice računom o kupovini ENC uređaja na svoje ime i prezime.

Čl. 49.

Pitanje se konkretno odnosi na odredbe članka 49. stavke 2. i 3. Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike. Prema tumačenju Zajedničke komisije iz 2012. godine, pod odgovarajućom dnevnom prehranom smatra se osiguravanje dva obroka dnevno od kojih je barem jedan topli, a to bi značilo ako je osiguran puni pansion (dakle, i ručak i večera).

Međutim, člankom 7. stavkom 13. Pravilnika o porezu na dohodak („Narodne novine“, br. 10/17 i 128/17) utvrđeno je sljedeće: „Ako je na službenom putovanju, odnosno radu na terenu, na teret poslodavca, osiguran jedan obrok (ručak ili večera), neoporezivi iznos dnevnice, koji je određen u iznosu od 170,00 kuna u tuzemstvu te se isplaćuje u novcu, umanjuje se za 60% ako su osigurana dva obroka (ručak i večera), dok se doručak koji je uračunat u cijenu noćenja smatra troškom noćenja i ne smatra se osiguranom prehranom.

Smatrat će se da je osobi osigurana prehrana i ako je osiguran obrok (ručak i/ili večera) u cijeni kotizacije za prisustvovanja seminarima, stručnim savjetovanjima i slično, u cijeni karte za putovanje brodom, u cijeni zrakoplovne putničke karte, zbog prekida putovanja ili iz sredstava reprezentacije poslodavca.“

Na koji iznos dnevnice ima pravo službenik/namještenik na službenom putu kada mu je od strane poslodavca osiguran polupansion, dakle, jedan obrok (ručak ili večera) i da li se u tom slučaju dnevnicu umanjuje za 30% kako je to uređeno Pravilnikom o porezu na dohodak ili se isplaćuje puna dnevnicu, obzirom da je Kolektivnim ugovorom za državne službenike i namještenike utvrđen samo slučaj kada je osiguran puni pansion.

Tumačenje broj 3/49.

Pravo službenika i namještenika na isplatu dnevnice regulirano je odredbama Kolektivnog ugovora, pri čemu se radi o ugovorenom neto iznosu, dok odredbe Pravilnika o porezu na dohodak reguliraju pitanje oporezivanja dnevnice te Zajednička komisija nije ovlaštena tumačiti navedeni Pravilnik.

Čl. 55.

Molimo pojašnjenje Tumačenja br. 1/55 od 7. studenog 2018. godine.

Naime, Ministarstvo regionalnoga razvoja i fondova Europske unije je detaljnom analizom tržišta utvrdilo kako ne postoji zdravstvena ustanova koja može ponuditi uslugu svih pregleda iz navedene specifikacije zdravstvenih pregleda prema ukupnoj cijeni od 500,00 kuna.

Sljedom navedenoga, molimo jasan odgovor podrazumijeva li Tumačenje od 7. studenoga 2018. godine kako je vrijednost od 500,00 kuna zapravo:

a) minimalna vrijednost ugovorene usluge zdravstvenih pregleda unutar koje su sve usluge definirane po kategorijama iz specifikacije zdravstvenih pregleda, a koja s obzirom na cijene na tržištu može biti veća od tog iznosa ili

b) maksimalno dozvoljena ukupna vrijednost za sve usluge zdravstvenih pregleda koje je sukladno specifikaciji potrebno osigurati državnim službenicima po pojedinim kategorijama, te u slučaju da je tako, molimo uputu može li se, ukoliko nema ponuditelja, sporazumjeti oko pružanja dijela usluga zdravstvenih pregleda navedenih u specifikaciji.

Također, molimo za odgovor može li se pružanje usluge sistematskog zdravstvenog pregleda ugovoriti sa zdravstvenim ustanovama izvan mreže javne zdravstvene službe.

U vezi navedenog upita Komisija daje sljedeće tumačenje:

Tumačenje broj 3/55.

Sistematskim zdravstvenim pregledom službenicima i namještenicima moraju biti osigurane sve navedene usluge iz specifikacije zdravstvenih pregleda priložene u Kolektivnom ugovoru, a minimalna vrijednost ugovorene usluge zdravstvenih pregleda može biti i veća, obzirom na mogućnost ugovaranja pružanja te usluge sa zdravstvenim ustanovama, odnosno cijenama na tržištu.

Pružanje usluge sistematskog zdravstvenog pregleda može se ugovoriti sa zdravstvenim ustanovama iz osnovne mreže zdravstvene djelatnosti, koje ne moraju biti javne zdravstvene službe. Upućivanje na sistematski pregled u zdravstvenu ustanovu iz mreže javne zdravstvene službe predviđeno je samo u slučaju kada to državni službenik i namještenik pisano zahtijeva, što on može učiniti ako državno tijelo u roku od godine dana od početka novog trogodišnjeg razdoblja ne omogući sistematski pregled s ugovorenim pružateljem usluge iz osnovne mreže zdravstvene djelatnosti.

Čl. 50.

Kada se vještaci Centra za forenzična ispitivanja, istraživanja i vještačenja „Ivan Vučetić“ upućuju na očevid radi utvrđivanja uzroka požara ili eksplozija izvan mjesta rada i boravka, a temeljem usmenog naloga nadređenog rukovoditelja ili OKC-a, radi li se o službenom putu ili terenskom radu? Konkretno, na mjesto požara ili eksplozije uvijek se upućuju tri vještaka (kemijske, elektrotehničke i strojarske struke). Pri tome, vještaci sami voze službeno vozilo, od mjesta rada do mjesta događaja. Velik broj očevida obavlja se izvan redovitog radnog vremena, subotom, nedjeljom i praznicima.

Vežano s time, da li bi se u konkretnom slučaju u stvarno odrađene sate rada trebalo uračunavati i vrijeme provedeno na putu od stalnog mjesta rada do mjesta događaja?

Napominjem da je obavljanje očevida u opisu poslova radnog mjesta sudskog vještaka.

U vezi navedenog upita Komisija daje sljedeće tumačenje:

Tumačenje broj 7/50.

Upućivanje službenika ili namještenika na očevid koji se obavlja izvan stalnog mjesta rada i stalnog boravka službenika predstavlja terenski rad.

Ukoliko se službenik i namještenik tijekom radnog vremena upućuje na obavljanje očevida ili drugog radnog zadatka, te se nakon toga i vraća u mjesto rada, odnosno na posao, tada mu se i vrijeme putovanja uračunava u radno vrijeme.

Ukoliko se službenik i namještenik izvan redovnog radnog vremena upućuje na obavljanje nekog radnog zadatka (terenski rad), tada mu se vrijeme putovanja u radno vrijeme uračunava samo ako se radi o organiziranom upućivanju na rad na terenu, odnosno ako je upućena grupa službenika ili namještenika na teren radi organiziranog obavljanja određenih zadataka.

Čl. 28. st. 1. al. 2.

Suprugova majka preminula je 7. studenog 2019. godine (četvrtak), dok je sahranjena 11. studenog 2019. godine (ponedjeljak). Stoga sam podnijela zahtjev za korištenje plaćenog dopusta za navedena 2 radna dana.

Poslodavac mi je odobrio samo 1 dan plaćenog dopusta, jer tumači da se 2 dana plaćenog dopusta zbog smrti srodnika koristi samo u kontinuitetu.

Naime, dan sahrane nije bio idućeg dana, nego tek četiri dana od dana smrti.

Da li se 2 radna dana plaćenog dopusta za slučaj smrti tazbinskog srodnika mora koristiti u kontinuitetu, ili se mogu koristiti u vrijeme nastupa okolnosti na osnovi kojih se ostvaruje pravo na 2 radna dana plaćenog dopusta?

U vezi navedenog upita Komisija daje sljedeće tumačenje:

Tumačenje broj 4/28.

Sukladno članku 28. stavku 1. alineji 2. Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike, dani plaćenog dopusta za smrtni slučaj ne moraju se koristiti u kontinuitetu. Pri tome se dani plaćenog dopusta, koji ne moraju biti u kontinuitetu, koriste neposredno nakon nastupa smrtnog slučaja, odnosno na dan pogreba.

**PREDSJEDNICA
KOMISIJE**

Iva Bolanča

